№ 88. Łódź, wtorek 20 stycznia 1920 r. Cena egzemplarza 80 fen. Rok 2.

Łódzki Dziennik Urzędowy

PRENUMERATA:
Kwartalnie . . . . . Marek 12.—
Miesięcznie . . . . . Marek 4.—
z odnoszeniem do domu.

Redakcja i Administracja
Ulica Piotrkowska № 93.
Telefon Nr. 100.
Administracja czynna od 9 do 3 po południu.
Redaktor przyjmuje od 11 do 1 po południu.

OGŁOSZENIA:
Za wiersz petitowy (4 szpalty na stronie) lub jego miejsce M. 1.20. Wiersz przed tekstem Mk. 4.— (2 szpalty na stronie). Drobne ogłoszenia 18 fen. za wyraz, najmniejsze Mk. 1.80.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w sprawie zmiany i dalszego przedłużenia rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 kwietnia 1919 r. (Nr. 91 „Monitora Polskiego") w sprawie czasowego zezwolenia na obrót krajanym tytoniem i papierosami.

Art. 1.

Moc obowiązującą Rozporządzenia Ministra Skarbu z 12 kwietnia 1919, Nr. 91 „Monitora Polskiego" w brzmieniu ustalonem rozporządzenie Ministra Skarbu z 24 czerwca 1919, 21 sierpnia 1919 i 4 listopada 1919, Nr. 143, 190 i 262 „Monitora Polskiego", przedłuża się do 31 marca 1920, z następującemi zmianami:

Art. 2.

Artykuł 3 ust. 1 powyższego rozporządzenia ulega zmianie i brzmieć będzie:

„Opłata monopolowa wynosi: od paczki o wadze 50 gramów krajanego tytoniu gatunku:

zagranicznego przedniego 12 Mk. (18 K.);
zagranicznego średniego 8 Mk. (12 K.);
krajowego 4 Mk. (6 K.);

od paczki, zawierającej po 10 sztuk papierosów gatunku:

klasy	G. . .	400 fen.	(600 h.)
„	F. . .	250 „	(375 h.)
„	E. . .	160 „	(240 h.)
„	D. . .	120 „	(180 h.)
„	C. . .	80 „	(120 h.)
„	B. . .	48 „	(72 h.)
„	A. . .	32 „	(48 h.)

Art. 3.

Art. 4 ust. 2 ulega zmianie i brzmieć będzie:

„Gatunki papierosów winny w zasadzie (ust. 4) odpowiadać gatunkom klas papierosów, wprowadzonych przez Państwowy Monopol Tytoniowy. Papierosy klas: G, F, E, D i C winny zawierać wyłącznie tylko zagraniczny tytoń krajany. Papierosy B mogą zawierać przymieszkę w ilości 70% tytoniu krajowego. Papierosy klasy A mogą być sporządzone wyłącznie z tytoniu krajowego. Sprzedaż papierosów, zawierających przymieszki: a) żyłki, b) surogatów, c) prochu tytoniowego, jest zabroniona".

Art. 4.

Art. 6 ust. 1 rozporządzenia ulega zmianie i brzmieć będzie:

„Cena tytoniu krajanego i papierosów, podlegających zgłoszeniu i opłacie według niniejszego rozporządzenia, może być niższą, lecz nie wyższą od następujących norm maksymalnych:

Za każdą paczkę o wadze 50 gramów (1/8 część rosyjskiego funta) krajanego tytoniu gatunku:

zagranicznego przedniego 48 Mk. (72 K.);
zagranicznego średniego 32 Mk. (48 K.);
krajowego 16 Mk. (24 K.);

za paczkę zawierającą 10 sztuk papierosów gatunku:

klasy	G. . .	10 Mk.	(15 K.)
„	F. . .	7 Mk.	(10.50 K.)
„	E. . .	5 Mk.	(7.50 K.)
„	D. . .	4 Mk.	(6 K.)
„	C. . .	3 Mk.	(4.50 K.)
„	B. . .	2 Mk.	(3 K.)
„	A. . .	1.60 Mk.	(2.40 K.)

Art. 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1920 r.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Grabski.*

Warszawa, dnia 19 grudnia 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Urzędu Walki z Lichwą i Spekulacją w sprawie cen mięsa i tłuszczów.

1) Cenniki wydawane przez Urząd winny być wywieszone we wszystkich miejscach sprzedaży w ilości najmniej dwóch egzemplarzy i tak, aby każdy kupujący mógł je odczytać z łatwością. W sklepach, posiadających okno wystawowe, jeden z cenników musi być umieszczony w taki sposób, by z zewnątrz mógł być odczytywany.

2) Nie wolno detaliście odmówić konsumentowi sprzedaży towaru, znajdującego się w jatce, za gotówkę, w ilości zakupywanej zwykle dla celów prywatnego gospodarstwa.

3) Sprzedaż jednego gatunku mięsa lub tłuszczu, pod warunkiem, że kupujący nabędzie jeszcze inny gatunek — jest zakazaną.

4) Do poszczególnych gatunków mięsa (tłuszczu nie wolno doktadać mięsa niższego gatunku, lecz tylko kości z tegoż mięsa i to o wadze, nie przewyższającej 10% zukupionej ilości mięsa.

Dokładka wraz z kośćmi przy mięsie w żadnym wypadku nie może przewyższać $^1/_4$ ogólnej wagi.

5) Waga musi być w każdej jatce tak umieszczona, by kupujący mógł kontrolować odważanie. Na żądanie kupującego sprzedający jest obowiązany towar powtórnie przeważyć.

6) Cena maksymalna oznacza najwyższą cenę, po jakiej można sprzedawać towar najlepszej jakości, sprzedaż towaru pośledniej jakości po cenie maksymalnej stanowi wyzysk.

7) a) Żądanie oraz przyjmowanie wyższych cen od tych, które dla danego okresu są ustanowione w cenniku Urzędu Walki z Lichwą i Spekulacją;

b) płacenie oraz ofiarowywanie przy kupnie w celu dalszej odsprzedaży wyższych cen, od urzędownie ustalonych;

c) pośredniczenie przy takich zabronionych tranzakcjach lub branie udziału w spółce lub w zmowie, mającej na celu uzyskanie wyższych cen od urzędownie ustalonych;

d) ukrywanie mięsa i tłuszczów, sprzedawanie ich przez osoby do handlu mięsem nieuprawnione względnie przez osoby uprawnione, ale nie w miejscach legalnego handlu;

e) sprzedawanie boczku, szynki i łopatki bez skóry;

f) oraz wogóle niestosowanie się do przepisów niniejszego Rozporządzenia albo usiłowanie ich obejścia **karane będzie** przez Urząd Walki z Lichwą i Spekulacją w drodze administracyjnej **aresztem do trzech miesięcy lub grzywną do 50,000 Mk. oraz konfiskatą towaru.**

8) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 listopada 1919 roku.

1) Zażalenia i zawiadomienia o niestosowaniu się do powyższych przepisów należy wnosić ustnie lub piśmiennie do Urzędu Walki z Lichwą i Spekulacją, Wydział Przemysłowo-Handlowy, Marszałkowska 87, telef. 33-83 i 130-90.

2) Cenniki urzędowe nabywać można w Urzędzie Starszych Zgromadzenia Rzeźników, ul. Wąski Dunaj 20, i w Związku Wyrębywaczy mięsa, ulica Bagno Nr. 3.

Szef Urzędu Walki z Lichwą i Sekulacją:
(—) *L. Ptaszyński.*

Warszawa, dnia 18 grudnia 1919 r.

USTAWA

z dnia 19-go grudnia 1919 roku

w przedmiocie darowania odszkodowań i nawiązek za przestępstwa leśne.

Art. 1.

Nawiązki w sumie podwójnej wartości samowolnie wyciętego, uszkodzonego, lub zabranego drzewa, lub materjałów leśnych, które zostały użyte na odbudowę zagród, zniszczonych przez wojnę (art. 627, cz. 1 K. K.), tudzież przewidziana w art. 627 cz. 2 K. K. pojedyńcza wartość tychże, są darowane, o ile przestępstwo popełniono w lasach państwowych przed dniem 8-go lutego 1919 roku.

Art. 2.

Ustawa niniejsza nie dotyczy przestępstw leśnych, dokonanych dla celów spekulacyjnych.

Art. 3.

Ustawa niniejsza obowiązuje na ziemiach b. zaboru rosyjskiego. Wykonanie tej ustawy należy do Ministra Sprawiedliwości, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, tudzież Skarbu.

Marszałek:
(—) *Trąmpczyński.*

Prezydent Ministrów:
(—) *L. Skulski.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *Jan Hebdzyński.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych
(—) *Dr. Bardel.*

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Grabski.*

(„Dz. Ustaw" Nr. 2 z d. 9 stycznia 1920 r.).

USTAWA TYMCZASOWA

z dnia 19-go grudnia 1919 roku

o przyznaniu nagród za pomoc w zwalczaniu przemytnictwa.

Art. 1.

Osoby cywilne i wojskowe, które bądź to spełniając ciążący na nich obowiązek służbowy, bądź też nie mając takiego obowiązku, przytrzymały, albo przyczyniły się przez doniesienie lub w inny sposób do ujęcia przemytnika, albo przedmiotu lub środka pomocniczego przemytnictwa — otrzymują ze Skarbu Państwa nagrody, wedle zasad, w poniższych artykułach wyszczególnionych, bez względu na to, czy przestępca skazany został na grzywnę lub na karę aresztu i czy grzywnę uiścił lub karę aresztu odbył.

Art. 2.

Wysokość nagrody ustanawia się:

a) za wykrycie i ujęcie przemytnika z towarami, lub towarów przemycanych, wypłaca się z sumy, osiągniętej ze sprzedaży tychże, nagrodę w stosunku następującym:

1)	od sumy do	5.000	marek	75%
2)	„ „ „	10.000	„	50%
3)	„ „ „	50.000	„	35%
4)	„ „ ponad	50.000	„	25%

b) jeżeli przy pościgu za przemytnikiem z towarami tenże zdołał zbiedz — wypłaca się nagrodę za przytrzymane towary w stosunku następującym:

1)	od sumy do	5.000	marek	50%
2)	„ „ „	10.000	„	35%
3)	„ „ „	50.000	„	20%
4)	„ „ ponad	50.000	„	10%

Atr. 3.

Niezależnie od nagród w wymiarze procentowym (art. 2), może władza przyznać nadzwyczajną nagrodę uprawnionym, którzy przy ujęciu przemytnika lub przedmiotu przemytnictwa ujawnili niezwykłą odwagę, lub też jeżeli ujęcie to wymagało niezwykłego wysiłku.

Art. 4.

Jeżeli dwie lub więcej osób ma, w myśl powyższych przepisów, prawo do nagrody, natenczas dzieli się ją w równych częściach między uprawnionych.

Jeżeli jednak ujawnienie jednego i tego samego przestępstwa nastąpiło wskutek kilku doniesień, natenczas nagroda należy się tylko tej osobie, która pierwsza doniosła. Jeżeli doniesienia weszły w tym samym dniu, natenczas nagrodę dzieli się między wszystkich donosicieli w równych częściach.

Art. 5.

Rozporządzenie wykonawcze określi, które władze powołane są do przyznawania nagród.

Art. 6.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Art. 7.

Wykonanie tej Ustawy porucza się Ministrowi Skarbu, w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojsk.

Marszałek:

(—) *Trąmpczyński.*

Prezydent Ministrów:

(—) *L. Skulski.*

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

Minister Spraw Wojskowych:

(—) *J. Leśniewski.*

(„Dz. Ustaw“ № 2, poz. 9, z dn. 9 stycznia 1920 r.)

OKÓLNIK

Do wszystkich Panów Starostów Komisarzy Rządowych w Warszawie i Łodzi oraz Komendanta Policji Państwowej w Lublinie.

Na podstawie art. 238 traktatu wersalskiego może Polska przeprowadzać rewindykację zwierząt i wszelkich przedmiotów i walorów zabranych, zajętych i zarekwirowanych w wypadkach, gdy będzie można stwierdzić tożsamość ich na obszarze Niemiec, bądź też ich sprzymierzeńców. Ministerstwo Rolnictwa, przystępując do rewindykacji koni typu polskiego, zwróciło się z prośbą do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o współdziałanie w powyższej akcji. Chodzi o zgromadzenie materjałów dowodowych, znajdujących się w ręku hodowców i gospodarzy rolnych. W tym celu winni PP. Starostowie zebrać w przeciągu miesiąca na obszarze podległych Im powiatów przy pomocy władz i organów miejscowych materjały, dotyczące rekwizycji i poboru koni przez Niemców (z wyjątkiem szlachetnej krwi), wywiezionych następnie do Niemiec lub krajów, z niemi sprzymierzonych.

Do powyższych materjałów zaliczyć należy: 1) kwity rekwizycyjne (odpisy, wyciągi i spisy kwitów rekwizycyjnych), 2) zeznania świadków, 3) odpisy sztuk wywiezionych, potwierdzone przez władze, względnie świadków. Wskazanem jest także zebranie wiadomości: 1) co do miejsca przeznaczenia i kierunku, w którym szły transporty koni z powiatu, 2) co do osób, które z ramienia władz niemieckich wysyłką trudniły się.

Z uwagi na to, że traktat pokojowy z Austrją zawiera analogiczne postanowienie, należy w powyższy sposób zebrać także materjały, odnoszące się do rekwizycyj, dokonanych przez władze austryjacko-węgierskie (na terenie b. okupacji austryjackiej i w Małopolsce).

Sprawozdanie wraz z zebranemi materjałami należy przedłożyć do dnia 15-go lutego 1920 roku, unikając dalszej zwłoki.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *S. Wojciechowski* w. r.

Warszawa, dnia 7 stycznia 1919 r.

Do Pana Starosty na powiat Łódzki.

Proszę o podanie do wiadomości popisowym 1900 i 1901 rocznika, że będą powoływani przez P. K. U. 31 p. Strz. Kan. w Łodzi, Cegielniana 3, w miarę zapotrzebowań, przyczem w pierwszym rzędzie będzie wyczerpany rocznik 1900, a następnie 1901.

Każdy rocznik będzie powoływany częściowo, a nie wszyscy razem, wobec tego, w łonie rocznika będzie miarodajnym miesiąc urodzenia.

Na mocy tego będą powoływani najpierw popisowi 1900 rocznika, którzy urodzili śię w miesiącu styczniu, następnie lutym, marcu i t. d.

Może stać się, że w razie potrzeby, zostaną powołani popisowi rocznika 1900 za kilka miesięcy razem, poczynając od stycznia i dalej, lecz w każdym bądź razie w kolejności miesięcy urodzenia danego rocznika.

Wszyscy popisowi według ich zdolności do poszczególnych rodzajów broni rozdzieleni są na kategorje i w miarę zapotrzebowań P. K. U. będzie powoływać poborowych z każdej kategorji (piechota, artylerja, kawalerja, tabory, wojska techniczne, sanitarne i t. d.) kolejno od najstarszych wiekiem.

Rzemieślnicy, fachowcy i posiadający wykształcenie wyżej niż elementarne wciągnięci są na osobne listy, z pośród wszystkich poborowych poszczególnych rodzajów broni i mogą być powołani jako oddzielne kategorje.

Częściowe powoływanie rekrutów według miesięcy urodzenia może dać pole do omyłek, a pozatem skarg i zażaleń, dlatego, że wielka liczba popisowych przy stawieniu się przed Komisją Przeglądową przy sporządzaniu arkuszy ewidencyjnych nie wiedziała nietylko daty miesiąca, ale czasem i rok urodzenia.

Na podstawie powyższego proszę Pana Starostę rozkazaz wszystkim wójtom, a w miastach podwładnym organom, o natychmiastowe zestawienie list popisowych swojej gminy lub miasta, osobno każdego rocznika, według kolejności urodzenia t. j., dnia i miesiąca. Listy te zaopatrzone w urzędowe pieczęcie i podpisy muszą być niezwłocznie nadesłane do P. K. U., Łódź, Cegielniana 3.

P. K. U. przy sporządzaniu ogólnej listy popisowych będzie ściśle trzymać się dat urodzenia, oznaczonych w przysłanych listach, i wszelkie skargi będzie rozstrzygać na zasadzie takowych, a więc, uprasza się o zestawienie tych list prawidłowo i uważnie.

Przyjęte ogólne zasady powołania roczników 1900 i 1901 muszą być podane na zasadzie rozk. S. P. i Uzup. Nr. 177, do wiadomości ogółu.

Wszystkich objaśnień udziela P. K. U., Łódź, Cegielniana Nr. 3.

(—) *Hryniewicz.*

Pułkownik i Komendant.

Z PRASY.

„Dziennik Ustaw“ Nr. 3 z d. 17 stycznia 1920 r.

Treść: 13. Rozporządzenia Ministra Pracy i Op. Społ. w przedmiocie zasiłków dla bezrobotnych. 33.

14. Rozporz. wykonawcze Ministra Przemysłu i Handlu do Dekretu o wywozie towarów za granicę, przywozie z zagranicy i przewozie tranzytowym z dn. 7 lutego 1919 r.

15. Rozp. Ministra Zdrowia Publ. w przedmiocie wykonania ustawy o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń.

16. Rozp. Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1919 r. w przedmiocie przejęcia w b. zab. austrjackim przez Ministr. Pracy i Op. Społ. spraw, wchodzących w zakres działania tego Ministerstwa.

17. Rozp. Rady Ministrów w przedmiocie utrzymania na czas dalszy sądów doraźnych w okręgach sądów apelacyjnych warszawskiego i lubelskiego.

OGŁOSZENIE.

Komenda Policji Państwowej, na powiat Łódzki, niniejszym wzywa właściciela walizki z mąką, pozostawioną w os. Aleksandrów gm. Brużyca w dniu 25 września 1919 roku, aby do dnia 15 lutego r. b. zgłosił się do Komendy Policji powiatu Łódzkiego w Łodzi ul. Aleje Kościuszki Nr. 14, p. 55, celem odebrania takowej. Po oznaczonym terminie walizka ta będzie sprzedaną z licytacji.

Zastępca Komen. Polic. Państw.
pow. Łódzkiego
Ryszkowski.

Łódź, dnia 15 stycznia 1920 r.

ZAGUBILI PASZPORTY:

Balcerowska Weronika zag. paszport niemiecki. Stare-Złotno, gm. Rąbień. 3952
Bucelska Jadwiga. Juljusza 14. 3896
Czyszli Sonja. Wólczańska 21. 3972
Derdoń Antoni. Gm. Brus. 3961
Dobrecki Symcha. Cegielniana 22. 3903
Grünwald Alte. Zgierska 28. 3876
Grzejda Katarzyna. Kopernika 21. 3929
Hamermilsz Rubin. Wschodnia 29. 3949
Joskowicz Marja. Sładowa 13. 3874
Krol Dawid. Kielce. 3953
Kaufman Noe. Aleksandryjska 16. 3920
Liberman Gerszon. Drewnowska 23. 3893
Markiewicz Dora. Nowo-Aleksandryjska 32. 3904
Montago Adolf, urodz. w Kaliszu 5/II 1894 r. zagubił paszport, wystawiony przez byłe Prezydjum Policji w Łodzi. 3951
Meizelz Ryfka. Cegielniana 52. 3900
Makowski Moszek. Solna 11. 3938
Olsztein Icek Majer zagubił paszport wydany w Zgierzu. Brzezińska 25. 3888
Primas Wilhelm. Stokowska 1. 3901
Rotman Oswald Juljusz. Radogoszcz, ul. Sadowa 6. 3962
Rosenberg Mendel. Rzgowska 74. 3963
Rosen Chil. Piotrkowska 28. 3912
Rosenblum Fiszel. Zgierska 78. 3924
Szwarcman Markus. Konstantynowsa 43. 3958
Skibelski Lajzer. Lipowa 20. 3943
Sztark Icek. Pańska 9. 3918
Stosberg Haim Dawid. Aleksandrowska 22. 3916
Szifer Leon. Rozwadowska 17. 3926
Szpiro Izaak. Kilińskiego 50. 3937
Szapiro Emma. Piotrkowska 17. 3908
Sieradzka Ryfka. Średnia 23. 3881
Steigman Moryc. Młynarska 9. 3887
Śliwkin Chaim. Ciechanowie g. Grodzieńska p. Bielski. 3915
Traugot Krol. Wieś Olechów, gm. Wiskitno. 3944
Torończyk Jakób. Cegielniana 46. 3931
Tempelchof Idel. Południowa 40. 3913
Wainberg Szmul. St.-Zarzewska Nr. 9. 3956
Wałowska Aniela. Wązka 29. 3919
Wiener Salomon. Dzielna 19. 3910

Drobne ogłoszenia.

Awroński Eljasz zagubił legitymację. Zgierska 43/45.

Apelt Paulina zamieszkała przy ul. Nowo-Zarzewskiej Nr. 20 zgubiła paszport, legitymację chlebową i legitymację węglową.

Abramson Artur zamieszkały przy ul. Benedykta 37, skład przy ul. Piotrkowskiej Nr. 64, zagubił dowód osobisty za Nr. 37707 na wyjazd do Austrji.

Eksztajn Izaak zagubił paszport wyd. w Pabjanicach i spis przemysłowy (Gewerberole) wyd. tamże. Pabjanice, Konstantynowska 2.

Fiszof Jakób zagubił 2 paszporty i różne dokumenty. Włoszczowa, ziemia Kielecka.

Gajst Cywia zagubiła legitymację węglową. Franciszkańska 38

Gobelska Zofja zagubiła tymczasowy dowód osobisty. Sosnowa 15.

Haim Chil Mazelsjo zagubił paszport, patent, wykaz przesłowy, koncesję na garbarnie i różne papiery prywatne. Ul. Fiszera 14.

Józef Galert zag. paszp. i różne dokumenty. Aleksandrowska 122.

Kantorowicz Aron zagubił tymczasowy dowód osobisty. Pieprzowa 18.

Kopel Jachimowicz zamieszkały przy ul. Młynarskiej № 9, zagubił paszport i odroczenie wojskowe wydane przez P. K. U. w Łodzi.

Leiman Abram zagubił paszport, niemiecki wyd. w Łodzi, kartę węglową, kwit składowy Kaleckiego, 2 weksle: 1) na 550 rbl. płat. 31/I 1915 r., wystawca S. Ogólnik, 2) na 75 rbl., wystawca Szlama Dawidowicz, oba na zlecenie Ch. W. Leimana.

Mintus Feliks zagubił zezwolenie na sprzedaż koniny wraz z zeszłorocznym patentem. Piwiarna 4 (Dąbrówka).

Majer Ernest zagubił paszport szwajcarski i legitymację chlebową. Brzozowa 18.

Majerfeld Moszek Mordka zagubił portfel z 901 Mk. i paszport. Zgierska 36.

Pinkus Erdzunas zagubił paszport i metrykę. Kościelna 4.

Piekarska Marja zagubiła dowód osobisty, wyd. w gm. Wilcza-Góra, pow. Słupecki.

Potc Gustaw zgubił odroczenie P. K. U. Wieś Grabieniec, pow. Łódzki.

Regina Hagendorf zagubiła 2 czeki po 500 marek, paszport i 17 marek pieniędzy. Pl. Kościelny Nr. 3.

Skradziono jadąc z Koluszek do Warszawy portfel z papierami wartościowymi, między innemi paszport Nr. 6806, odroczenie wyd. w Łodzi za Nr. 427 z dnia 11/6 19 r., zlecenie wyd. w Łodzi na wywóz drzewa oraz pieniądze. Pieniądze proszę zatrzymać, a portfel z papierami odesłać do J. Rosenstraucha, Łódź, Kilińskiego 40.

Tajtelman Szmul zagubił kartę powołania. Wólczańska 61.

Tukman Motyl zagubił numer dorożkarski № 3 i książkę. Radogoszcz, Ciemna 36.

Walicka Stanisława zagubiła legitymację St. Zarzewska 65.

Wierzchowski Jan zamieszkały w Łodzi przy ulicy Srebrzyńskiej 27 zagubił odroczenie wojskowe wydane w Łodzi przez P. K. U.

Witkowski Wawrzyniec lat 30, zagubił książeczkę wojskową, wydaną z P. K. U. z Kalisza. Konstantynowska 64

Zaginęło tymczasowe zaświadczenie na imię Rotblum Pinkus wydane przez Baon Zapas. Wojsk Wartowniczych i Etap. № 5 w Krakowie № zp. 170 L. ul. I-go Fajfra № 11.

Zagubiono odroczenie na imię Izaaka Lengi, wyd. P. K. U. m. Łodzi. Andrzeja 32.

Wydawnictwo Starostwa na pow. Łódzki. Tłocznia E. Kulisza w Łodzi, ul. Średnia № 24.